

Ročník XIX.

10. listopad 2024 Číslo 46.

32. neděle v mezidobí

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Belotín

1. čtení: 1 Král 17,10-16

2. čtení: Žid 9,24-28

Ev.: Mk 12,38-44

Žl 146 Duše má, chval Hospodina!

Kapka rosy z Božího slova: Podobně jako v prvním čtení, i v evangeliu je hlavní postavou chudá vdova. Ježíš nehodnotí člověka podle velikosti jeho dobrých skutků, ale podle víry a lásky, se kterou je koná.

Chudá vdova – evangelijní příklad

„Nemám čas.“ „Jsem hrozně unaven.“ „Nemůžu ti to půjčit.“ „Mám toho za dnešek už moc.“ „Ať to udělá někdo jiný.“ „Dneska jsem se již pomodlil.“ „To už stačí.“

Možná, že častá naše slova...

A u chrámové pokladnice stojí chudá vdova a dává dvě drobné mince, asi tolik jako pár halířů. Pán si ji všimá a říká: *Amen pravím vám: Tato chudá vdova dal víc než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice. Všichni totiž tam dali ze svého nadbytku, ona však dala ze svého nedostatku. Dala všechno, co měla, celé své živobytí.*

Bratři a sestry, příklad evangelijní vdovy k nám promlouvá. Do všech situací, kdy chceme lásku k Bohu a člověku usadit do pevně vymezeného prostoru, kdy zavíráme česno včelám, abychom jim znemožnili prolet, když zapomínáme na Kristův příklad lásky až do krajnosti.

Vzpomeňme si během dne častěji na příklad evangelijní vdovy, o které při liturgii 32. neděle v mezidobí uslyšíme. Učí nás štědrosti, učí nás nevypočítávat, učí nás svatému zápalu pro věc.

S pozdravem a požehnáním

P. Václav Fojtík

PŘÍLIŠ ČASTO SE ZAOBÍRÁME SVÝMI NEDOKONALOSTMI

Zabývání se vlastními hříchy a přání být dokonalým nás mohou odvádět od podstaty

Chtěl bych vyprávět jeden příběh, abych objasnil, že zabývání se vlastními hříchy a přání být dokonalým nás mohou odvádět od podstaty víry. Františkán Eligius Leclerc ve své knize o životě svatého Františka popisuje, že světec byl na cestách s bratrem Lvem, a když jednou přecházeli potok a obdivovali průzračnost vody, podníceni touto průzračností mysleli na čistotu srdce. František si všiml, že bratr Lev zesmutněl. Obrátil se k němu: „Vypadá to, že ses zasníl,“ podotkl jednoduše. „Kdybychom tak mohli mít něco z té čistoty. I my bychom zakusili bláznivou a nespoutanou radost a nezdolný elán naší sestry vody,“ odpověděl Lev. V jeho slovech se ozval hluboký zármutek. Melancholickým pohledem bez ustání provázel kamsi do dále ubíhající proud průzračné čisté vody. „Pojď,“ pravil František a vzal ho za paži. Pokračovali v cestě a po chvíli se František zeptal: „Víš vůbec, bratře, co je to čistota srdce?“ „Znamená to nemuset si vyčítat hříchy,“ odpověděl bez váhání Lev. „Potom chápu tvůj smutek, protože člověk si pořád něco vyčítá,“ pravil František. „Ano, a právě to mě přivádí k pochybnostem, jestli vůbec někdy této čistoty dosáhnu,“ podotkl Lev. „Bratře Lve, věř mi, nestarej se tolik o čistotu své duše. Obrát se k Bohu. Obdivuj ho. Raduj se z toho, že on je dokonalá svatost. Vzdej mu chválu pro něho samého. To je ten pravý význam slov mít čisté srdce, bratříčku,“ pokračoval František. „A když jsi takto obrácen k Bohu, především se neohlížej zpátky na sebe. Neptej se, jak jsi na tom s Bohem. Smutek z toho, že nejsi dokonalý, že jsi hříšný, je pocit lidský, příliš lidský. Pozvedni oči výš, mnohem výš. Spatříš tam Boha, Boží nekonečnost a nepomíjející krásu. Čisté srdce je takové, které nepřestává uctívat živého a opravdového Pána. Nepřestává se zajímat o život samotného Boha a je schopno být uprostřed vší bídy v souznění s věčnou nevinností a věčnou Boží radostí. Takové srdce je současně naplněné i dokonale osvobozené od sebe samého. Stačí, aby Bůh byl Bohem. V tom nachází nejvyšší potěšení a všechen svůj klid. A potom je Bůh sám celou jeho svatostí.“ „Nícméně Bůh od nás požaduje věrnost a úsilí“ podotkl Lev. „Bezpochyby ano,“ přitakal František, „ale svatost není ani završení sebe samého, ani plnost, kterou si člověk dává. Nejprve je to prázdno, které přijímáme a které Bůh vyplňuje do té míry, do jaké se otevíráme jeho plnosti.“

Místo toho bychom se měli stále znovu obracet k Bohu. On nás změní.

Často se dopouštíme stejné chyby jako bratr Lev. Chceme se učinit dokonalými a příliš se zaoobíráme našimi nedokonalostmi a problémy, našimi hříchy, pocity viny a sebeobviňováními. Místo toho bychom se měli stále znovu obracet k Bohu. To On nás změní. Kdybychom jenom tušili, jak ohromnou proměňující sílu v sobě nese Boží přítomnost! Stálá pozornost na Jeho přítomnost a bezstarostná důvěra v Něho nás pozvedají a očišťují jako nic jiného v tomto světě. Není pochyb o tom, že psychoterapie může být užitečná a někdy i nutná. Rozličné formy terapie mohou pomoci, aby se mnohé stalo vědomější, ale vlastní uzdravující síla přichází z Boží

přítomnosti. Proudí skrze spojení s naším středem, s Božskou jiskrou v nás. Stálý a oddaný kontakt s Ním nás uzdravuje od naší bídy.

Temnotu není třeba rozmlátit.

S našimi nedostatky, chybami, hříchy a pocity viny zacházíme jako člověk, který stojí v temné místnosti a mává kolem sebe klackem, aby temnoty rozptýlil, místo aby jednoduše rozsvítil. Temnotu není třeba rozmlátit. Je třeba jenom dojít k vypínači a rozsvítit. Potom každá temnota zmizí. Podobné je to s našimi hříchy. Je potřeba se jenom spojit s Kristem. V Ném nejsou ani hříchy, ani vina.

*www.patorace.cz
podle knihy: Jalics Franz,
Kontemplativní exercicie*

Velké, velké požehnání

Piova duchovní dcera zůstala v San Giovanni Rotondo tři týdny. Nechtěla se vrátit domů do Švýcarska bez zpovědi, ale nemohla se k němu dostat. Byla velmi smutná. Vzpomněla si však, že Páter Pio žehnává věřící z okna své cely každý den.

Rozhodla se, že před odjezdem alespoň dostane požehnání. Šla do kláštera co nejdříve a na silnici si zopakovala: "Chci získat velké, velké požehnání pro sebe." Když přišla do kláštera, uviděla lidi, kteří se z něj vraceli. Lidé pomalu odcházeli. Páter Pio už požehnal věřící. Pozdravil všechny, mával z okna kapesníkem a pak odešel.

Skupina žen, které se modlily růženec, potvrdily, že není na co čekat. Žena se však neodvrátila a klekla si na zem a opakovala si: "Není to nic, jen chci velké, velké požehnání pro sebe."

Po několika minutách se okno otevřelo a Páter Pio znovu požehnal a pozdravil věřící, přičemž namísto kapesníku vytáhl plachtu. Všichni se začali smát. Jedna z žen řekla: "Páter Pio je blázen!" Ale duchovní dcera Pátra upadla do slz, protože věděla, že toto "velké, velké požehnání" bylo určeno jen pro ni.

Ohlášky:

- ✚ Vzdělávání ve víře pro dospělé bude v Černotíně ve středu po mši svaté.
- ✚ Příprava na biřmování bude na faře v Hustopečích v pátek v 19:00 h.
- ✚ Při sbírce na Charitu se vybralo: Černotín 6.070,- Kč, Špičky 9.400,- Kč, Běloutín 4.535,- Kč a Hustopeče 20.377,- Kč.
- ✚ V pátek 22. listopadu v 18:00 proběhne setkání s rodiči dětí, které by letos mohly přistoupit k prvnímu svatému přijímání, a to na faře v Hustopečích pro všechny naše farnosti.
- ✚ Na stolku v kostele jsou k zakoupení Evangelia na každý den za 150,- Kč a stolní kalendáře za 80,- Kč. K zakoupení budou po dobu 14 dní.
- ✚ Společenství křesťanských fotografů Člověk a Víra hledá fotografie pro nové výzvy. Jejich úkolem bude dokumentovat život Církve v kostelech i mimo ně a evangelizovat obrazem. Snažíme se o osobní rozvoj fotografů, poskytujeme školení a konzultace, vystavujeme nejlepší fotografie, organizujeme duchovní obnovy, budujeme nová přátelství. Vaše předchozí zkušenosti nejsou až tolik rozhodující. Důležité je mít vlastní fotoaparát a srdce otevřené pro službu. Více informací a kontakty na www.clovekavira.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 10. 11. do 17. 11. 2024

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
32. neděle v mezidobí 10. 11.	Hustopeče	8:00	Ke cti sv. Huberta a za živé a † myslivce
	Černotín	9:30	Za † Antonína Petržílka, rodiče z obou stran a živou rodinu
	Bělotín	11:00	Za † Josefa Valentu, varhaníka, skladatele a učitele hudby, za jeho rodinu a dvo
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace
Pondělí 11. 11. <i>sv. Martin, památka</i>	Heřmanice	17:30	Za živou a † rodinu Kočnarovu, vedení Duchem svatým a za † tatínky
Úterý 12. 11. <i>sv. Josafat, památka</i>	Hustopeče	7:00	
Středa 13. 11. <i>sv. Anežky České, svátek</i>	Černotín	16:30	
Čtvrtek 14. 11. <i>sv. Mikuláš Tavelič</i>	Bělotín	16:30	Za maminku Marianu Tedlovou, tatínka, sestru Ingrid Pospíšilovou a živou a † rodinu Tedlovu, Heinzovu, Kašákovu a staříčky Kleiberovy
Pátek 15. 11. <i>sv. Albert Veliký</i>	Hustopeče	16:30	Za Luďka Hraba a dědečky z obou stran a za živé rodiny
Sobota 16. 11. <i>sv. Markéta Skotská</i>	Černotín	16:30	Za † Marii Alánovou, manžela a za živou a † rodinu
33. neděle v mezidobí 17. 11.	Hustopeče	8:00	Za Jana a Marii Jakešovy, P. Jaroslava Novosada, živou a † rodinu, dvo a Marii Smrčkovou
	Špičky	9:30	Na poděkování Pánu Bohu za dožitých 60 let s prosbou o Boží ochranu a Boží pomoc do dalších let a za dvo
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace

Tel. na faru: mobil: 733 741 614

E-mail: fahustopecenb@ado.cz

<https://www.ihustopece.cz/farnost/>